

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 03765-13/2019-ERU

V Jihlavě dne 10. prosince 2019

R o z h o d n u t í

O rozkladu pana [REDAKCE], fyzické osoby podnikající, se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE] (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03765-8/2019-ERU ze dne 5. června 2019 (sp. zn. OSR-03765/2019-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, jakožto kontrolovaná osoba neposkytl kontrolujícím potřebnou součinnost, když neumožnil kontrolujícím pracovníkům Energetického regulačního úřadu dne 19. března 2019 vstup do provozovny s názvem „[REDAKCE]“ za účelem prohlídky fotovoltaické elektrárny, která měla být dle Oznámení o zahájení kontroly č. j. 02606-1/2019-ERU ze dne 1. března 2019, doručeném dne 5. března 2019, provedena téhož dne, a dále neposkytl Energetickému regulačnímu úřadu dne 19. března 2019 požadované podklady a informace dle výzvy obsažené v Oznámení o zahájení kontroly, a to konkrétně kopii aktuálně platné zprávy o revizi energetického zařízení provozovny s názvem „[REDAKCE]“, jednopólové schéma elektrického zapojení kontrolované provozovny, kopii technické dokumentace, ze které budou zřejmé technické parametry použitých fotovoltaických panelů a střídačů v kontrolované provozovně, za což mu byla uložena pokuta ve výši 15 000 Kč a dále povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu ve smyslu § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Rozklad pana [REDAKCE], podnikající fyzické osoby, se sídlem [REDAKCE], [REDAKCE], IČ: [REDAKCE], proti výrokům I. a III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03765-8/2019-ERU ze dne 5. června 2019 (sp. zn. OSR-03765/2019-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v této části potvrzuje.

II. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03765-8/2019-ERU ze dne 5. června 2019 (sp. zn. OSR-03765/2019-ERU) se ve výroku II. mění takto:

„Podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona ukládá pokuta ve výši 7 500 Kč (slovy: sedm tisíc pět set korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10919.“

Odůvodnění:

I. Kontrola a správní řízení v prvním stupni

Energetický regulační úřad zahájil dne 5. března 2019 u účastníka řízení doručením Oznámení o zahájení kontroly č. j. 02606-1/2019-ERU z téhož dne kontrolu, jejímž předmětem bylo dodržování povinností účastníka řízení vyplývajících z § 9 odst. 1 energetického zákona při výkonu licencované činnosti dle licence na výrobu elektřiny č. ██████████ v provozovně s názvem „██████████“.

Oznámení o zahájení kontroly obsahovalo kromě dalšího výzvu, aby účastník řízení v souladu s § 8 písm. c) kontrolního řádu dne 19. března 2019 v 15:00 hodin v místě adresy provozovny „██████████“, obec ██████████, k. ú. ██████████, umístěné dle licence na pozemcích parc. č. █████ a █████, předložil správnímu orgánu následující podklady:

- kopii aktuálně platné zprávy o revizi energetického zařízení provozovny s názvem „██████████“,
- jednopólové schéma elektrického zapojení kontrolované provozovny,
- kopii technické dokumentace, ze které budou zřejmé technické parametry použitých fotovoltaických panelů a střídačů v kontrolované provozovně,
- kopii smlouvy o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě,
- kopii protokolu o prvním paralelním připojení (dále jen „podklady“).

Ze Zázpisu z jednání v rámci kontroly správního orgánu č. j. 02606-5/2019-ERU ze dne 19. března 2019 vyplynulo, že účastník řízení podmínil vstup kontrolujících do provozovny a předložení požadovaných podkladů uhrazením částky 650 Kč, představující náhrady za finanční prostředky vynaložené za fotokopie požadovaných dokumentů.

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 03765-3/2019-ERU ze dne 2. dubna 2019 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kterého se měl dopustit tím, že znemožnil kontrolujícím výkon dozoru podle § 18 odst. 1 energetického zákona tím, že jim neposkytl potřebnou součinnost, za což mu byla uložena pokuta ve výši 20 000 Kč. Proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 17. dubna 2019 včasný odpor, na jehož základě správní orgán v řízení pokračoval. Účastník řízení v odporu mimo jiné uvedl, že hned v úvodu kontrolujícím řekl, že byl v minulosti s Energetickým regulačním úřadem v soudním řízení, a správní orgán tedy má požadované podklady již z minulosti k dispozici. Z tohoto důvodu požadoval za další kopie úhradu 650 Kč.

Dne 29. dubna 2019 vložil správní orgán do spisu Záznamem č. j. 03765-5/2019-ERU kopii Smlouvy o dodávce elektřiny s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy, č. [REDAKCE], uzavřenou mezi účastníkem řízení a společností E.ON Energie, a.s., včetně navazujících dodatků (dále jen „Smlouva“).

Správní orgán následně dne 30. dubna 2019 zaslal účastníkovi řízení pod č. j. 03765-6/2019-ERU vyznění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, které mu bylo doručeno dne 3. května 2019.

Dne 14. května 2019 obdržel správní orgán vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, že mu není jasné, jaký příkaz byl podaným odporem zrušen, protože Energetický regulační úřad to neupřesnil, a jak může být zároveň zrušený příkaz dále považován za podklad dostačující pro rozhodnutí a zjištění stavu věci. Uvedený příkaz dle účastníka řízení navíc neobsahuje objektivní popis skutečností.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 03765-8/2019-ERU ze dne 5. června 2019 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 15 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

Energetický regulační úřad označil za nepochybné, že účastník řízení neumožnil dne 19. března 2019 v 15:00 hodin v místě licencované provozovny kontrolujícím vstup do této provozovny a nepředložil správnímu orgánu požadované podklady, čímž neposkytl kontrolujícím potřebnou součinnost, která je elementární podmínkou provedení kontroly ze strany správního orgánu. Účastník řízení svým jednáním porušil § 10 odst. 2 kontrolního řádu a naplnil formální znaky přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona. K materiální stránce přestupku správní orgán uvedl, že jednání účastníka řízení vykazovalo společenskou škodlivost spočívající ve znemožnění výkonu dozoru ze strany Energetického regulačního úřadu nad energetickými odvětvími neplněním povinností podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu.

Prvostupňový orgán shledal částečně důvodnou námitku účastníka řízení, že některé podklady, které správní orgán požadoval, má již k dispozici ze své úřední činnosti. Proto vložil do správního spisu kopii Smlouvy, která je pro účely kontrolní činnosti schopna nahradit kopii smlouvy o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě a kopii protokolu o prvním paralelním připojení. Jiné podklady si správní orgán ze své úřední činnosti opatřit nemůže, jelikož nebyly účastníkem řízení v minulosti předloženy, nebo tomu odporuje jejich povaha. K požadované úhradě kopií dokladů ve výši 650 Kč správní orgán odkázal na uvedené důvody a uvedl, že dle § 23 odst. 2 kontrolního řádu náklady vzniklé kontrolované osobě nebo povinné osobě v souvislosti s výkonem kontroly nesou tyto osoby. Ostatní námitky účastníka řízení shledal správní orgán nedůvodnými.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 03765-8/2019-ERU ze dne 5. června 2019, které mu bylo doručeno dne 7. června 2019, podal účastník řízení dne 21. června 2019 rozklad, v němž uvedl, že záležitost s podklady se částečně vysvětlila,

a k němuž přiložil zbytek dokumentů požadovaných v Oznámení o zahájení kontroly. Současně požádal, aby bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že se pokuta s ohledem na dodatečné vyjasnění věci a nápravu stavu neukládá.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že znemožní nebo závažně ztíží výkon dozoru podle § 18 odst. 1 tím, že (...) nesplní některou z povinností podle kontrolního řádu.

Podle § 18 odst. 1 písm. a) energetického zákona Energetický regulační úřad vykonává dozor nad dodržováním tohoto zákona v odvětvích elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství a povinností stanovených zákonem o ochraně spotřebitele v elektroenergetice a plynárenství.

Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu je kontrolovaná osoba povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost, což v sobě mimo jiné zahrnuje povinnost umožnit vstup do prostor podle § 7 kontrolního řádu, které kontrolovaná osoba vlastní nebo užívá, jakož i povinnost podle § 8 písm. c) kontrolního řádu poskytnout kontrolujícím údaje, dokumenty a věci vztahující se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby.

Základním předpokladem pro vytvoření podmínek pro výkon kontroly je takové jednání kontrolované osoby, které umožní kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených kontrolním řádem. Podle § 7 kontrolního řádu je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly oprávněn vstupovat mimo jiné do prostor, jež vlastní nebo užívá kontrolovaná osoba anebo jinak přímo souvisí s výkonem a předmětem kontroly, je-li to nezbytné k výkonu kontroly. Kontrolní řád záměrně nevyžaduje souhlas vlastníka či uživatele prostor, ba naopak jim stanoví povinnost vstup kontrolujícímu umožnit. V případě, kdy tato osoba vstup neumožní, lze ji postihnout mimo jiné prostřednictvím uložení pokuty.

Podle § 8 písm. c) kontrolního řádu je kontrolující v souvislosti s výkonem kontroly kromě dalšího oprávněn požadovat poskytnutí údajů a dokumentů vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby. Právo na poskytnutí těchto informací je nezbytným předpokladem splnění povinnosti kontrolního orgánu zjistit, popsat a podklady doložit zjištěný stav věci v rozsahu nezbytném ke splnění účelu kontroly. Uvedené oprávnění v sobě zahrnuje právo požadovat předložení originálních podkladů, jejich ověřených či prostých kopií, přičemž závisí na povaze kontroly a správním uvážení kontrolního orgánu, jaké podklady a v jaké formě ke zpracování kontrolních zjištění a jejich doložení potřebuje.

Rada předesílá, že v projednávané věci není pochyb o tom, že účastník řízení jakožto kontrolovaná osoba neumožnil kontrolujícím pracovníkům správního orgánu výkon jejich

oprávnění stanovených kontrolním řádem a neposkytl k tomu potřebnou součinnost, když jim neumožnil vstup do licencované provozovny s názvem „[REDAKCE]“ za účelem prohlídky fotovoltaické elektrárny a dále neposkytl správnímu orgánu požadované podklady dle výzvy obsažené v Oznámení o zahájení kontroly.

K množství požadovaných podkladů a informací Rada konstatuje, že Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí sám částečně uznal argumentaci účastníka řízení, že některé kopie dokumentů nemusel od účastníka řízení vyžadovat, neboť je měl k dispozici ze své předchozí úřední činnosti. S touto argumentací se Rada ztotožňuje, nicméně dodává, že účastník řízení nebyl oprávněn podmiňovat vstup kontrolujících pracovníků do licencované provozovny zaplacením částky 650 Kč za pořízení kopií požadovaných dokumentů. Jednak je účastník řízení v souladu s výše uvedeným povinen údaje a dokumenty vztahující se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby kontrolujícímu poskytnout, jednak podle § 23 odst. 2 kontrolního řádu náklady vzniklé kontrolované nebo povinné osobě v souvislosti s výkonem kontroly nesou tyto osoby (v tomto případě účastník řízení), a především se v případě poskytnutí požadovaných podkladů a povinností umožnit vstup do předmětných prostor jedná o zcela samostatné, na sobě nezávislé povinnosti kontrolované osoby, které účastník řízení není oprávněn slučovat či vzájemně podmiňovat. Rada v tomto ohledu uznává, že i pro výkon státní kontroly platí § 6 odst. 2 správního řádu, podle něhož má správní orgán postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Bylo tedy nepochybně namístě, aby si kontrolující zjistili před zahájením kontroly, jaké podklady mají k dispozici. Na druhou stranu však nelze proti postupu správního orgánu (navíc v podstatné části správnému) brojit způsobem, který zvolil účastník řízení a jímž porušil své zákonné povinnosti.

Účastník řízení k podanému rozkladu přiložil zbytek podkladů, které po něm správní orgán na základě výzvy uvedené v oznámení o zahájení kontroly požadoval. Rada má za to, že i když účastník řízení dodal zbylé podklady až v rámci řízení o rozkladu, je namístě k této skutečnosti přihlédnout. Nutno dodat, že uvedené nezakládá zánik odpovědnosti účastníka řízení za spáchaný přestupek, protože uložená sankce má povahu trestu za protiprávní jednání, k němuž došlo, nikoliv donucovací pokuty, ale může vést pouze ke snížení výměry pokuty na základě polehčující okolnosti spočívající ve skutečnosti, že účastník řízení uvedenou povinnost dodatečně splnil, případně k upuštění od uložení správního trestu. Nepochybně takovým jednáním může dojít i k následnému snížení společenské škodlivosti jednání či opomenutí kontrolované osoby. Rada v tomto kontextu připomíná, že ačkoliv účastník řízení dodatečně požadované podklady správnímu orgánu (opožděně) poskytl, nemění tato skutečnost nic na tom, že je neposkytl ve lhůtě stanovené správním orgánem, nadto se nic nemění ani na tom, že účastník řízení neumožnil kontrolujícím pracovníkům správního orgánu dne 19. března 2019 vstup do licencované provozovny, tj. dopustil se jednání, které je mu kladeno za vinu. Nesoučinnost spočívající v neumožnění vstupu do licencované provozovny za účelem kontroly na místě nemůže být ze strany účastníka řízení odstraněna tím, že jsou kontrolující nuceni pokus o kontrolu opakovat v pozdějším termínu. Z tohoto důvodu nelze o upuštění od uložení správního trestu uvažovat. I kdyby následně účastník řízení kontrolujícím součinnost při opakované kontrole na místě poskytl, nezabavuje ho to odpovědnosti za spáchání uvedeného přestupku, neboť k jeho spáchání došlo již původním neposkytnutím součinnosti dne 19. března 2019.

Skutkovou podstatu přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona naplní podnikající fyzická osoba mimo jiné tím, že znemožní nebo závažně ztíží výkon dozoru podle § 18 odst. 1 téhož zákona tím, že nesplní některou z povinností podle kontrolního řádu. Z výše uvedeného je zřejmé, že účastník řízení svým povinnostem, které mu jako kontrolované osobě z kontrolního řádu plynou, nedostál. Uvedené však k naplnění znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku nestačí, neboť nesplnění uvedených povinností musí přinášet určité právem předvídané následky v podobě znemožnění nebo závažného ztížení výkonu dozoru. Prvostupňovému orgánu lze v tomto ohledu vytknout, že se při hodnocení formální stránky přestupku splněním tohoto znaku skutkové podstaty nijak nezabývá, zmiňuje jej až následně při ukládání správního trestu jako přitěžující okolnost, kdy uzavírá, že neumožněním vstupu kontrolujícím do licencované provozovny účastník řízení nikoli pouze závažně ztížil výkon dozoru podle § 18 odst. 1 energetického zákona, ale přímo tento výkon znemožnil, k čemuž správní orgán přihlédl jako ke skutečnosti závažnost přestupku zvyšující.

S výše uvedeným hodnocením prvostupňového orgánu se však Rada ztotožnit nemůže. „Znemožnění“, případně „závažné ztížení“ výkonu dozoru je totiž samo o sobě nezbytným předpokladem pro to, aby správní orgán mohl takové jednání kvalifikovat jako přestupek podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona. Pokud prvostupňový orgán zohlednil uvedené „znemožnění výkonu dozoru“ až při stanování výše pokuty, porušil tím ve své podstatě zásadu zákazu dvojího přičítání, podle které platí, že k okolnosti, která je zákonným znakem přestupku, nelze přihlédnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Nelze jednu a tutéž skutečnost, která je v posuzované věci dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 47/2008-106).

V kontextu výše uvedeného má Rada za to, že v projednávaném případě účastník řízení naplnil veškeré znaky přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona, kdy nejen, že nedostál svým povinnostem, které mu jako kontrolované osobě z kontrolního řádu vyplývají, ale uvedeným jednáním současně výkon dozoru závažně ztížil, v určitých aspektech dokonce minimálně dočasně znemožnil. To lze opřít především o skutečnost, že účastník řízení dne 19. března 2019 fakticky neumožnil vstup kontrolujících osob do licencované provozovny, čímž provedení kontroly v uvedený den nepochybně zcela znemožnil, současně její výkon oddálil. Rovněž požadované podklady zaslal účastník řízení správnímu orgánu až na základě vedeného sankčního řízení, čímž výkon dozoru závažně ztížil, neboť jej podstatným způsobem neúměrně prodloužil. Účastník řízení byl na základě Oznámení o zahájení kontroly předem seznámen nejen s termínem provedení kontroly, ale též s dokumenty, které po něm budou v uvedený den požadovány, a to v dostatečném časovém předstihu před konáním kontroly, zároveň byl několikrát poučen o možných následcích, pakliže uvedené povinnosti nesplní. Přesto účastník řízení jednal výše uvedeným způsobem a je povinen následky svého nesoučinnostního jednání nést.

Ačkoliv prvostupňový orgán vzal při hodnocení naplnění znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku v úvahu potřebu existence tzv. materiální stránky přestupku (škodlivost přestupku pro společnost), omezuje se toliko na konstatování, že v jednání účastníka řízení lze shledat společenskou škodlivost spočívající ve znemožnění výkonu dozoru ze strany správního orgánu nad energetickými odvětvími neplněním povinností

stanovených v § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Prvostupňový správní orgán tak v zásadě konstatoval společenskou škodlivost typovou, která se váže k určité skutkové podstatě a vyjadřuje obecný zájem, který vedl k jejímu zakotvení. Jak již Rada uvedla výše, „znemožnění výkonu dozoru“ je jedním z formálních znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku. Ačkoliv lze obecně vycházet z toho, že jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti, nelze z tohoto závěru dovodit, že by k naplnění materiálního znaku skutkové podstaty došlo vždy, když je naplněna skutková podstata přestupku. Z tohoto důvodu prvostupňový orgán pochybil, když uvedené „znemožnění výkonu dozoru“ pojal za materiální stránku přestupku bez dalšího.

Prvostupňový orgán v rámci úvahy o uložení správního trestu uvedl: „*V případě nesoučinnosti přestupků jde obecně o přestupky méně závažné, kontrolovaná osoba však svou nesoučinností také může potenciálně zastírat jiné protiprávní jednání, které nejsou kontrolující schopni bez součinnosti kontrolované osoby odhalit.*“. Rada má za to, že uvedená úvaha prvostupňového orgánu nachází uplatnění nikoliv při úvaze o výši správního trestu, ale právě při hodnocení naplnění materiální stránky přestupku, neboť právě v uvedeném smyslu lze jednání účastníka řízení, který v postavení kontrolované osoby odmítne správnímu orgánu součinnost poskytnout, vnímat jako společensky škodlivé. Nutno přihlídnout k tomu, že součinnost účastníka řízení mohla probíhat i tak, že účastník řízení v inkriminované době, kdy byl vyzván k předložení požadovaných podkladů, by na tuto výzvu dílem požadované informace a podklady předložil a dále sdělil, že část požadovaných dokumentů má již správní orgán k dispozici z předchozího správního řízení vedeného s účastníkem řízení. Pokud však účastník řízení odmítl poskytnout správnímu orgánu veškeré požadované dokumenty, navíc podmínil vstup do licencované provozovny uhrazením částky 650 Kč, nemůže následně očekávat, že nebude za takové jednání sankciován. Jednání účastníka řízení vypovídá o určité míře neochoty vyjít správnímu orgánu vstříc, čemuž nasvědčuje i skutečnost, že v okamžiku, kdy si správní orgán část požadovaných informací a podkladů obstaral ze své úřední činnosti (čímž částečně přisvědčil argumentaci účastníka řízení), účastník řízení zbylou část těchto dokumentů správnímu orgánu předložil. Právě takové jednání účastníka řízení lze nepochybně označit za společensky škodlivé, neboť svým způsobem snižuje vážnost a efektivitu dozorové činnosti správního orgánu.

S ohledem na výše uvedené Rada uzavírá, že prvostupňový orgán správně podřadil jednání účastníka řízení pod skutkovou podstatu přestupku podle § 91a odst. 2 písm. f) energetického zákona. Ačkoliv Rada považuje posouzení a odůvodnění naplnění znaků formální a materiální stránky projednávaného přestupku provedené ze strany prvostupňového orgánu toliko za obecné a částečně nedostatečné, je nepochybné, že účastník řízení svým jednáním veškeré znaky formální i materiální stránky projednávaného přestupku naplnil, což vyplývá z výše uvedeného odůvodnění tohoto rozhodnutí. Z tohoto důvodu je žádoucí výrok I. napadeného rozhodnutí, vztahující se k vině účastníka řízení, potvrdit. Pokud jde o výrok II. napadeného rozhodnutí, kterým se účastníkovi řízení ukládá pokuta ve výši 15 000 Kč, Rada zohledňuje jako polehčující okolnost skutečnost, že účastník v rámci řízení o rozkladu požadované podklady správnímu orgánu doložil, současně nepřihlíží k přitěžující okolnosti v podobě „znemožnění výkonu kontroly“, neboť se jedná o formální znak skutkové podstaty projednávaného přestupku. Rada má za to, že pokuta ve výši 7 500 Kč dostatečně

splňuje svůj účel, současně ji považuje za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky zůstává s ohledem na uznání účastníka řízení vinným nedotčena.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí spočívá na dostatečném zjištění skutkového stavu a jeho správném podřazení pod právní normu. Prvostupňový orgán se však dostatečně nevypořádal s odůvodněním naplnění formální i materiální stránky přestupku, proto považovala Rada za nutné rozhodnutí v tomto smyslu doplnit. Z těchto důvodů Rada o napadeném rozhodnutí rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a přistoupila ke snížení správního trestu, ve zbylé části rozklad zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není dle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

